

Brussel, 22.10.2020
COM(2020) 666 final

2020/0301 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

**tot vaststelling, voor 2021 en 2022, van de vangstmogelijkheden voor vissersvaartuigen
van de Unie voor bepaalde bestanden van diepzeevissen**

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

1.1. Motivering en doel van het voorstel

1.1.1. Algemene context

Vissen op diepzeesoorten wordt in de EU sinds 2003 gereguleerd aan de hand van de totale toegestane vangsten (“total allowable catches” of TAC’s) per soort en per gebied, en in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan aan de hand van de maximale toegestane visserijcapaciteit. Voor 2019 en 2020 zijn de totale toegestane vangsten voor bepaalde diepzeesoorten vastgesteld in Verordening (EU) 2018/2025 van de Raad tot vaststelling, voor 2019 en 2020, van de vangstmogelijkheden voor vissersvaartuigen van de Unie voor bepaalde bestanden van diepzeevissen¹.

De vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden is een exclusieve bevoegdheid van de Unie. De verplichtingen inzake de duurzame exploitatie van de levende aquatische hulpbronnen zijn vastgelegd in artikel 2 van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Met name moet krachtens lid 2 van dat artikel 2 een voorzorgsbenadering van het visserijbeheer worden toegepast (als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 8, van die verordening) en dient het gemeenschappelijk visserijbeleid gericht te zijn op het herstel en behoud van de maximale duurzame opbrengst (“maximum sustainable yield” of MSY). Krachtens artikel 16, lid 4, van die verordening moeten de vangstmogelijkheden voorts worden vastgesteld overeenkomstig de doelstellingen van artikel 2, lid 2.

Daarnaast omvat dit voorstel vangstmogelijkheden die voortvloeien uit multilateraal of bilateraal visserijoverleg. Het resultaat daarvan wordt ten uitvoer gelegd door middel van een interne verdeling over de lidstaten op basis van het beginsel van relatieve stabiliteit.

De overgangsperiode waarin het terugtrekkingsakkoord tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk voorziet, verstrijkt eind 2020, aangezien het VK heeft aangegeven geen belangstelling te hebben voor een verdere verlenging ervan. De bestanden waarvoor de Commissie met het VK overleg over quota-aandelen voor de vangstmogelijkheden voor 2021 en 2022 moet plegen, krijgen derhalve de vermelding “pro memorie”, in afwachting van de resultaten van de lopende onderhandelingen over de samenwerking met betrekking tot deze bestanden, met inbegrip van de vangstmogelijkheden, quota-aandelen en de toegang tot de VK-wateren.

Voor andere met derde landen gedeelde bestanden of geruilde vangstmogelijkheden zijn de cijfers nog niet beschikbaar, omdat het overleg met deze derde landen nog niet is afgerond. Na afloop van het overleg zal het voorstel worden aangevuld met non-papers.

Voorts moeten de vangstmogelijkheden voor de diepzeevisserij worden vastgesteld in overeenstemming met de internationale overeenkomsten, onder meer de overeenkomst van de Verenigde Naties van 1995 betreffende de instandhouding en het beheer van grensoverschrijdende bestanden en bestanden van over grote afstanden trekkende soorten (hierna de “VN-visbestandenovereenkomst van 1995” genoemd). Met name is voorzichtigheid geboden wanneer de informatie onzeker, onbetrouwbaar of niet adequaat is. Op grond van artikel 6, lid 2, van de VN-visbestandenovereenkomst van 1995 mag het ontbreken van adequate wetenschappelijke informatie niet worden gebruikt als reden om

¹ Verordening (EU) 2018/2025 van de Raad van 17 december 2018 tot vaststelling, voor 2019 en 2020, van de vangstmogelijkheden voor vissersvaartuigen van de Unie voor bepaalde bestanden van diepzeevissen (PB L 325 van 20.12.2018, blz. 7).

instandhoudings- en beheersmaatregelen uit te stellen of achterwege te laten. De voorgestelde TAC's stroken ook met de internationale richtsnoeren voor het beheer van de diepzeevisserij op volle zee die in 2008 door de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties zijn vastgesteld en in verschillende resoluties van de Algemene Vergadering van de VN zijn bevestigd (de resoluties 61/105 van 2007, 64/72 van 2009 en 70/235 van 2015).

1.1.2. De bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingevoerde aanlandingsverplichting

De aanlandingsverplichting uit hoofde van de GVB-basisverordening is in de periode van 2015 tot 2019 geleidelijk ingevoerd. Sinds 1 januari 2019 vallen alle bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden, onder de aanlandingsverplichting. Er kunnen bepaalde uitzonderingen gelden op de aanlandingsverplichting waarin in de basisverordening is voorzien. Uitgaande van de door de lidstaten ingediende gezamenlijke aanbevelingen heeft de Commissie gedelegeerde verordeningen aangenomen tot vaststelling van specifieke teruggooiplannen, waarin wordt toegestaan om beperkte hoeveelheden vis terug te gooien op basis van de-minimisvrijstellingen of vrijstellingen op grond van hoge overlevingskansen.

Als gevolg van de invoering van de aanlandingsverplichting moeten de vangstmogelijkheden overeenkomstig artikel 16, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet meer worden vastgesteld als afspiegeling van de aangelande hoeveelheid maar als afspiegeling van de gevangen hoeveelheid, aangezien teruggooi niet langer is toegestaan. Dit gebeurt op basis van wetenschappelijk advies voor de visbestanden in de visserijen die in artikel 15, lid 1, van de basisverordening voor het GVB zijn vermeld. De vangstmogelijkheden moeten ook worden vastgesteld in overeenstemming met andere ter zake relevante bepalingen, en met name artikel 16, lid 1 (beginsel van relatieve stabiliteit) en artikel 16, lid 4 (doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid en de voorschriften van meerjarenplannen).

Derhalve stelt de Commissie, rekening houdend met de volledige toepassing van de aanlandingsverplichting, TAC's voor op basis van vangstadvis en niet langer op basis van aanlandingsadvies. Bij de bepaling van de voorgestelde quota voor de Unie wordt rekening gehouden met een beperkte teruggooi op basis van de vastgestelde vrijstellingen, waarbij de teruggewooide hoeveelheden dus niet worden aangeland en niet op de quota worden afgeboekt. Die hoeveelheden worden dan ook in mindering gebracht op de quota voor de Unie.

1.1.3. Bestaande bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied

De bestaande bepalingen op het gebied van het voorstel zijn vastgesteld in Verordening (EU) 2018/2025 van de Raad en zijn geldig tot en met 31 december 2020. Voorts zijn bijzondere voorwaarden voor de visserij op diepzeebestanden in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan vastgesteld in Verordening (EU) 2016/2336 van het Europees Parlement en de Raad.

Het beheersplan voor de westelijke wateren (Verordening (EU) 2019/472), dat betrekking heeft op een aantal onder deze verordening vallende bestanden, geldt voor:

- rondneusgrenadier in de ICES-deelgebieden 6 en 7 en in ICES-sector 5b;
- zwarte haarstaartvis in de ICES-deelgebieden 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10 en 14 en in de sectoren 3a, 5a, 5b, 9a, en 12b, en
- zeebrasem in ICES-deelgebied 9.

1.1.4. Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein

De voorgestelde maatregelen zijn in overeenstemming met de doelstellingen en regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid en met het beleid van de Unie inzake duurzame

ontwikkeling, en met name Verordening (EU) 2016/2336 tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de visserij op diepzeebestanden in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

2.1. • Rechtsgrondslag

Conform artikel 43, lid 3, VWEU stelt de Raad op voorstel van de Commissie de maatregelen vast “voor de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden”. Het onderhavige voorstel beperkt zich tot de vaststelling en de verdeling van vangstmogelijkheden en tot de vaststelling van de voorwaarden die functioneel verbonden zijn met het gebruik van die vangstmogelijkheden.

Om de met het gemeenschappelijk visserijbeleid beoogde totstandbrenging van ecologisch, economisch en sociaal duurzame visserijen te verwezenlijken, wordt in dit voorstel in de vorm van een verordening van de Raad vastgesteld aan welke vangstbeperkingen de vissersvloten van de Unie zich moeten houden met betrekking tot de commercieel belangrijkste diepzeesoorten in de wateren van de Unie en de internationale wateren van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan. Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie op grond van artikel 3, lid 1, onder d), VWEU. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

2.2. Evenredigheid

Het voorstel is om de volgende reden in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel: het gemeenschappelijk visserijbeleid is een gemeenschappelijk beleid. Krachtens artikel 43, lid 3, VWEU moet de Raad maatregelen tot vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden vaststellen.

Gezien artikel 16, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 staat het de lidstaten vrij om vangstmogelijkheden die niet onder een systeem van overdraagbare visserijconcessies vallen, overeenkomstig artikel 16, lid 7, en overeenkomstig de criteria van artikel 17 toe te wijzen aan regio's en marktdeelnemers. De lidstaten hebben dus ruimte om conform het sociaaleconomische model van hun keuze te beslissen hoe zij de aan hen toegewezen vangstmogelijkheden benutten.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

3.1. Raadpleging van belanghebbenden

Het voorstel berust op de beginselen en de richtsnoeren van de mededeling van de Commissie “Naar een duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2021”². In het kader van die mededeling heeft de Commissie breed overleg met de belanghebbenden, het maatschappelijk middenveld, de lidstaten en het grote publiek gepleegd³.

² Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad “Naar een duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2021” (COM(2020) 248).

³ https://ec.europa.eu/info/consultations/fishing-opportunities-2021-under-common-fisheries-policy_nl.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen nieuwe financiële gevolgen voor de lidstaten. De Raad stelt eens per twee jaar een verordening als de onderhavige vast, en de openbare en particuliere middelen voor de uitvoering van de onderhavige verordening zijn dan ook reeds beschikbaar.

5. OVERIGE ELEMENTEN

5.1. Artikelsgewijze toelichting

Wetenschappers kunnen op basis van de beschikbare informatie over alle bestanden die onder dit voorstel vallen, geen volledige inschatting maken van de situatie van de bestanden, noch wat de omvang van de populatie, noch wat de visserijsterfte betreft. Daarvoor zijn diverse oorzaken aan te wijzen: omdat het vaak om zeer langlevende en traaggroeiende soorten gaat, is het bijzonder moeilijk om de bestanden in leeftijdsklassen in te delen en om het effect van de visserij op de bestanden te bepalen aan de hand van veranderingen in de lengte of de leeftijdsopbouw van de gevangen vissen. De frequentie van de rekrutering van juveniele vis in de bestanden is onbekend. De bestanden zijn wijdverspreid op diepten die om praktische redenen moeilijk te onderzoeken zijn. Gegevens uit wetenschappelijke peilingen zijn vaak niet beschikbaar als gevolg van het geringe commerciële belang van deze bestanden, of dekken niet het hele verspreidingsgebied. De visserijactiviteiten zijn soms slechts ten dele of sinds relatief korte tijd gericht op deze soorten.

De voorgestelde vangstbeperkingen zijn in overeenstemming met de beginselen in de hierboven genoemde mededeling van de Commissie betreffende een raadpleging over de vangstmogelijkheden voor 2021. In die mededeling zet de Commissie haar standpunten over de wijze van vaststelling van vangstmogelijkheden uiteen. Die regels zijn gevolgd bij het opstellen van dit TAC- voorstel, waarvan de hoofdlijnen als volgt zijn:

- Waar van toepassing, is rekening gehouden met de aanlandingsverplichting.
- Als indicatief wetenschappelijk advies wordt verstrekt op basis van een kwalitatieve analyse van de beschikbare informatie (zelfs als die onvolledig is of het oordeel van een deskundige omvat), moet dit advies worden gebruikt als basis voor de besluiten inzake de TAC's. TAC's voor met derde landen gedeelde bestanden krijgen de vermelding "p.m." (pro memorie) totdat met de derde landen in kwestie overeenstemming is bereikt over de vangstmogelijkheden. Het voorstel bevat drie TAC-verlagingen voor 2021 en een verlenging voor 2022. Eén TAC is gedelegeerd aan Portugal.
- Gezien de slechte biologische toestand van de diepzeehaaienbestanden moet de visserij op deze bestanden verboden blijven.
- Het bevissen, aan boord houden, overladen en aanlanden van Atlantische slijmkop moet verboden blijven. Het bestand is uitgeput en vertoont geen herstel. De ICES wijst erop dat sinds 2010 geen gerichte EU-visserij op deze soort plaatsvindt in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan.

5.2. De voorgestelde TAC-niveaus en toelichting

Bij de vaststelling van het meerjarenplan voor de westelijke wateren heeft de Commissie verklaard dat wanneer zij TAC's voorstelt die meer dan 20 % afwijken van het eerder vastgestelde TAC-niveau, deze gevallen in de toelichting bij het voorstel van de Commissie apart worden vermeld en in voorkomend geval uitleg wordt gegeven over de TAC-verschillen. De Commissie heeft besloten in haar voorstel zo'n overzicht te geven voor alle TAC's.

TAC	Naam zeegebied	Voorgestelde TAC voor 2021	Voorgestelde TAC voor 2022	Voorgestelde TAC- wijziging ten opzichte van 2020	Toelichting
Zwarte haarstaartvis in de wateren van de Unie en internationale wateren van 8, 9 en 10	Golf van Biskaje Portugese wateren, visgronden Azoren	2113	2113	-25 %	De Commissie stelt voor de TAC in overeenstemming met het wetenschappelijk advies te verlagen. Om rekening te houden met de benutting in 2019, werd het voorstel voor deelgebied 10 echter teruggebracht tot slechts 29 ton in plaats van de door ICES geadviseerde 280 ton.
Rondneusgrenadier in 3	Skagerrak en Kattegat	5	5	-90 %	Dit is een bijvangst- TAC waarvoor een nulvangst werd geadviseerd. De Commissie stelt voor het bijvangstquotum conform het wetenschappelijk advies te verlagen aangezien het risico van een verstikkingseffect lager is dan eerder gedacht.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2021 en 2022, van de vangstmogelijkheden voor vissersvaartuigen van de Unie voor bepaalde bestanden van diepzeevissen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 43, lid 3, van het Verdrag moet de Raad op voorstel van de Commissie maatregelen voor de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden vaststellen.
- (2) Krachtens Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁴ moeten instandhoudingsmaatregelen worden vastgesteld met inachtneming van het beschikbare wetenschappelijke, technische en economische advies, met inbegrip van, waar toepasselijk, de verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV).
- (3) De Raad moet maatregelen voor de vaststelling en de verdeling van de vangstmogelijkheden vaststellen, inclusief bepaalde eventuele voorwaarden die daar functioneel verband mee houden. De vangstmogelijkheden moeten, met inachtneming van de in Verordening (EU) nr. 1380/2013 bepaalde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB), op zodanige wijze over de lidstaten worden verdeeld dat elke lidstaat een relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten per bestand of per visserij geniet.
- (4) De totale toegestane vangsten (“total allowable catches” – TAC’s) moeten worden vastgesteld op basis van de beschikbare wetenschappelijke adviezen⁵, met inachtneming van de biologische en sociaaleconomische aspecten en van de noodzaak een billijke behandeling van de visserijsectoren te garanderen, alsmede in het licht van de standpunten die worden ingenomen tijdens de raadpleging van de belanghebbenden, en met name de betrokken adviesraden.
- (5) Voor bestanden waarvoor onvoldoende gegevens of geen betrouwbare gegevens voorhanden zijn om ramingen van de omvang te kunnen maken, moeten de beheersmaatregelen en de TAC-niveaus worden vastgesteld volgens de voorzorgsbenadering van het visserijbeheer als omschreven in artikel 4, lid 1, punt 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, en met inachtneming van bestandsspecifieke

⁴ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

⁵ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

factoren, waaronder met name de beschikbare gegevens over de ontwikkelingen van de bestanden en overwegingen betreffende gemengde visserijen.

- (6) Indien voor een bepaald bestand een TAC aan één enkele lidstaat wordt toegewezen, dient deze lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 1, van het Verdrag te worden gemachtigd het niveau van deze TAC vast te stellen. Er moeten regelingen worden getroffen om te garanderen dat de betrokken lidstaat bij het vaststellen van dit TAC-niveau volledig in overeenstemming met de beginselen en voorschriften van het GVB handelt.
- (7) Voor bepaalde TAC's zijn gedeelde quota beschikbaar voor lidstaten zonder toegewezen quotum; deze vallen onder de rubriek "Andere". Lidstaten die gebruik hebben gemaakt van dit gedeelde quotum, kunnen later een eigen quotum krijgen, bijvoorbeeld door middel van een quotaruil. Bij het rapporteren van vangsten aan de Commissie moeten de lidstaten onderscheid maken tussen de vangsten die op hun eigen quotum in mindering moeten worden gebracht, en de vangsten die binnen dezelfde TAC op het gedeelde quotum in mindering moeten worden gebracht. Om dat onderscheid mogelijk te maken, moet een afzonderlijke rapporteringscode worden ingevoerd.
- (8) Bij Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad⁶ zijn aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's ingevoerd, waaronder, in de artikelen 3 en 4, flexibiliteitsbepalingen voor voorzorgs- en analytische TAC's. Krachtens artikel 2 van die verordening bepaalt de Raad bij de vaststelling van de TAC's voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 van die verordening niet van toepassing zijn, gelet op met name de biologische situatie van de bestanden. In 2014 is bij artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 een verdere jaarflexibiliteit ingevoerd voor alle bestanden waarvoor de aanlandingsverplichting geldt. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit het beginsel van een rationele en verantwoordelijke exploitatie van de biologische rijkdommen van de zee zou ondergraven, een belemmering zou vormen voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het GVB en tot een verslechtering in de biologische toestand van de bestanden zou leiden, moet worden bepaald dat de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen van toepassing mogen zijn op analytische TAC's wanneer geen gebruik wordt gemaakt van de jaarflexibiliteit als bedoeld in artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.
- (9) Overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is de aanlandingsverplichting sinds 1 januari 2019 volledig van toepassing en moeten alle soorten waarvoor vangstbeperkingen gelden, worden aangeland. In artikel 16, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is bepaald dat, wanneer de aanlandingsverplichting voor een visbestand van toepassing is, de vangstmogelijkheden moeten worden vastgesteld met inachtneming van het feit dat vangstmogelijkheden niet meer worden vastgesteld als afspiegeling van de aanlanding maar als afspiegeling van de vangsten. Op basis van de gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten en overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 en artikel 13 van Verordening (EU) 2019/472 heeft de Commissie een aantal gedelegeerde verordeningen vastgesteld met nadere uitvoeringsbepalingen voor de aanlandingsverplichting in de vorm van specifieke teruggooiplannen.
- (10) Bij het vaststellen van de vangstmogelijkheden voor bestanden van soorten die onder de aanlandingsverplichting vallen, moet rekening worden gehouden met het feit dat

⁶ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

teruggooi van die soorten in principe niet langer toegestaan is. De vangstmogelijkheden moeten derhalve worden gebaseerd op de adviescijfers voor de totale vangsten (in plaats van de adviescijfers voor de gewenste vangsten), zoals verstrekt door de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES). De hoeveelheden die, bij wijze van uitzondering, tijdens het uitvoeren van de aanlandingsverplichting nog steeds mogen worden teruggewooid, moeten in mindering worden gebracht op die adviescijfers voor de totale vangsten.

- (11) De vangstmogelijkheden moeten in overeenstemming zijn met de internationale overeenkomsten en beginselen, waaronder de overeenkomst van de Verenigde Naties van 1995 betreffende de instandhouding en het beheer van grensoverschrijdende bestanden en bestanden van over grote afstanden trekkende soorten⁷, en de gedetailleerde beheersbeginselen zoals vastgesteld in de in 2008 door de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties vastgestelde internationale richtsnoeren voor het beheer van de diepzeevisserij op volle zee, waarin met name wordt gesteld dat wetgevers voorzichtiger moeten zijn wanneer informatie onzeker, onbetrouwbaar of niet adequaat is. Het ontbreken van adequate wetenschappelijke informatie mag geen reden zijn om instandhoudings- en beheersmaatregelen uit te stellen of achterwege te laten.
- (12) Indien voor een bepaald bestand een TAC aan één enkele lidstaat wordt toegewezen, dient deze lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 1, van het Verdrag te worden gemachtigd het niveau van deze TAC vast te stellen. Er moeten regelingen worden getroffen om te garanderen dat de betrokken lidstaat bij het vaststellen van dit TAC-niveau volledig in overeenstemming met de beginselen en voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid handelt.
- (13) Vangsten van zeebrasem worden gedaan in de gebieden van de Cefac (Comité voor de visserij in het centraal-oostelijk deel van de Atlantische Oceaan) en de GFCM (Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee), die grenzen aan ICES-deelgebied 9. Aangezien de ICES-gegevens voor die aangrenzende gebieden onvolledig zijn, moet het toepassingsgebied van de TAC beperkt blijven tot ICES-deelgebied 9.
- (14) De ICES adviseert een nulvangst voor Atlantische slijmkop tot en met 2024. Aangezien dit bestand uitgeput is en geen herstel vertoont, moet het bevissen, aan boord houden, overladen en aanlanden van deze soort verboden blijven. De ICES wijst erop dat sinds 2010 geen gerichte visserij van de Unie op Atlantische slijmkop plaatsvindt in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan.
- (15) De ICES adviseert de visserijsterfte bij diepzeehaaien tot een minimum te beperken. Diepzeehaaien zijn langlevende soorten met een klein voortplantingsvermogen en zijn snel overbevist geraakt. Voor dergelijke soorten moeten de vangstmogelijkheden derhalve volledig ingeperkt blijven middels een totaalverbod op de visserij op deze soorten.
- (16) Om onderbrekingen in de visserijactiviteiten te vermijden en om het inkomen van de vissers in de Unie veilig te stellen, dient deze verordening met ingang van 1 januari 2021 van toepassing te zijn. Om de lidstaten in staat te stellen een tijdige toepassing

⁷

Overeenkomst over de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 die betrekking hebben op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden (PB L 189 van 3.7.1998, blz. 16).

van deze verordening te waarborgen, moet zij onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking treden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1 **Onderwerp**

Bij deze verordening wordt voor 2021 en 2022 vastgesteld welke jaarlijkse vangstmogelijkheden voor bestanden van bepaalde diepzeevissen ter beschikking van vissersvaartuigen van de Unie staan in wateren van de Unie en in bepaalde wateren buiten de Unie waar vangstbeperkingen nodig zijn.

Artikel 2 **Definities**

1. Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Daarnaast wordt verstaan onder:
 - (a) “totaal toegestane vangst” (TAC):
 - i) in visserijen die vallen onder de in artikel 15, leden 4 tot en met 7, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde vrijstelling van de aanlandingsverplichting: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden aangeland;
 - ii) in de overige visserijen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden gevangen;
 - (b) “quotum”: een gedeelte van de TAC dat is toegewezen aan de Unie of aan een lidstaat;
 - (c) “internationale wateren”: wateren die niet onder de soevereiniteit of jurisdictie van enige staat vallen;
 - (d) “analytische evaluatie”: kwantitatieve evaluatie van trends bij een bepaald bestand, op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van dat bestand die blijken wetenschappelijke toetsing van toereikende kwaliteit zijn om de basis te vormen voor wetenschappelijke adviezen over opties voor toekomstige vangsten;
 - (e) “ICES-zones” (zones van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee): de in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad⁸ gespecificeerde geografische gebieden;
 - (f) “Cecaf-zones” (zones van de Visserijcommissie voor het centraaloostelijke deel van de Atlantische Oceaan): de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad⁹ gespecificeerde geografische gebieden;

⁸ Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70).

⁹ Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten in bepaalde gebieden buiten de Noord-Atlantische Oceaan (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 1).

- (g) “diepzeehaaien”: de in deel 1, punt 2, van de bijlage bij deze verordening vermelde soorten.

Artikel 3

TAC's en toewijzingen

De TAC's voor diepzeesoorten die door vissersvaartuigen van de Unie in wateren van de Unie en in bepaalde wateren buiten de Unie worden gevangen, de verdeling van die TAC's over de lidstaten, en de eventuele voorwaarden die daar functioneel mee verbonden zijn, worden in de bijlage bij deze verordening vastgesteld.

Artikel 4

Door de lidstaten vast te stellen TAC's

1. De TAC voor zwarte haarstaartvis in Cefac-gebied 34.1.2 wordt bepaald door Portugal. Dit bestand wordt omschreven in de bijlage bij deze verordening.
2. De door Portugal te bepalen TAC:
 - (a) is consistent met de beginselen en voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid, en met name met het beginsel van duurzame exploitatie van het bestand, en
 - (b) is zodanig gekozen dat:
 - i) indien er analytische evaluaties beschikbaar zijn, de exploitatie van het bestand met een zo groot mogelijke waarschijnlijkheid vanaf 2019 overeenstemt met de maximale duurzame opbrengst;
 - ii) indien er geen of onvolledige analytische evaluaties beschikbaar zijn, de exploitatie van het bestand voldoet aan de voorzorgsbenadering van het visserijbeheer.
3. Uiterlijk op 15 maart van elk jaar verstrekt Portugal de volgende informatie aan de Commissie:
 - (a) de vastgestelde TAC;
 - (b) de door Portugal verzamelde en beoordeelde gegevens waarop de vastgestelde TAC is gebaseerd;
 - (c) nadere informatie over de wijze waarop de vastgestelde TAC aan lid 2 voldoet.

Artikel 5

Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening over de lidstaten verdeeld onverminderd:
 - (a) het ruilen van vangstmogelijkheden op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - (b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad¹⁰;

¹⁰ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr.

- (c) nieuwe toewijzingen op grond van artikel 12, lid 7, van Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad¹¹;
 - (d) extra aanlandingen die worden toegestaan op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - (e) overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingehouden hoeveelheden;
 - (f) verlagingen of verminderingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.
2. Bestanden waarvoor voorzorgs-TAC's of analytische TAC's zijn vastgesteld, zijn in de bijlage bij de onderhavige verordening opgenomen
 3. Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is van toepassing op bestanden waarvoor voorzorgs-TAC's zijn vastgesteld, en artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening zijn van toepassing op bestanden waarvoor analytische TAC's zijn vastgesteld, tenzij anders vermeld in de bijlage bij deze verordening.
 4. De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn niet van toepassing wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de jaarflexibiliteit als vastgesteld in artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 6

Voorwaarden voor de aanlanding van vangsten en bijvangst

Vangsten waarvoor de aanlandingsverplichting van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet geldt, mogen slechts aan boord worden gehouden of aangeland mits:

1. de vis is gevangen met vaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat die over een quotum beschikt, en dat quotum nog niet is opgebruikt; of
2. de vis deel uitmaakt van een quotum van de Unie dat niet in de vorm van quota over de lidstaten is verdeeld, en dat quotum van de Unie nog niet is opgebruikt.

Artikel 7

Verbod

Het is vissersvaartuigen van de Unie verboden om:

1. in wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 tot en met 10, 12 en 14 Atlantische slijmkop (*Hoplostethus atlanticus*) te bevissen en in die deelgebieden gevangen Atlantische slijmkop aan boord te houden, over te laden of aan te landen;
2. in de ICES-deelgebieden 5 tot en met 9, in de wateren van de Unie en internationale wateren van ICES-deelgebied 10, in de internationale wateren van ICES-deelgebied 12 en in de wateren van de Unie van Cefac 34.1.1, 34.1.2 en 34.2 diepzeehaaien te

811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

¹¹ Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvlooten, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81).

bevissen en in die gebieden gevangen diepzeehaaien aan boord te houden, over te laden, te verplaatsen of aan te landen.

Artikel 8

Toezening van gegevens

Wanneer de lidstaten overeenkomstig de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens met betrekking tot de aangelande hoeveelheden aan de Commissie toezenden, gebruiken zij daarvoor de in de bijlage bij de onderhavige verordening vermelde bestandscodes.

Artikel 9

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2021.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De voorzitter